

[Hasle.]

blive gennemført, staar mit Parti paa det Standpunkt, at den højtærede Justitsministers Forslag om at gøre Politifuldmægtigene statsansatte bør gennemføres. Jeg ser af Bemærkningerne, at det vil kun betyde en Udgift paa 60 000 Kr. aarlig. Jeg vil sige, at det er meget sjældent, man kan give Penge saa godt ud som i dette Tilfælde. Det vilde være en meget billig og meget betydelig Reform, forekommer det mig, inden for Politivæsenet, hvis Politifuldmægtigene blev statsansatte. Det er jo ikke store Lønninger, der bydes paa, men jeg erkender, at Politifuldmægtigene ikke vil kunne lønnes højere end Dommerfuldmægtigene. Skal der nogen Ændring her, maa de to Kategorier efter min Opfattelse følges ad.

Spørgsmaalet om Arresthusenes Overgang til Staten skal jeg ikke gøre nogen Bemærkning om; jeg kan ikke se, at det giver Anledning til Bemærkninger fra vor Side. Ligeledes Spørgsmaalet om Personalets Overgang til Statens Tjeneste; det maa man naturligvis se lidt nøjere paa, navnlig hvis man vil have andre Regler med Hensyn til Politiets Funktionærer.

Men naar man ser paa dette Forslag, maa man jo ikke glemme, at det hører hjemme i en stor Sammenhæng, nemlig den Sammenhæng, der hedder den mellemkommunale Udligning, og det er da ganske givet, at dette Forslags Skæbne i høj Grad vil være afhængig af, om der opnaas nogen Ordning paa det mellemkommunale Omraade. Det er ikke min Opgave at udtale mig om det Spørgsmaal her, jeg har kun villet paapege over for den højtærede Justitsminister, at dette Forslags Skæbne jo i hvert Fald i den Forstand afhænger af den mellemkommunale Refusions Opgørelse, at hvis den ikke gennemføres, kan dette Forslag heller ikke gennemføres, uanset om man kan have Sympati for det.

Men i det hele taget er disse forskellige Refusionsordninger af en saadan Beskaffenhed, at jeg synes, vort Parti har Lov at forlange, at man kommer til Bunds i disse Forhold, at man virkelig skaber en samlet Plan for alle de forskellige Refusionsordninger. Det kan jo ikke nægtes, at den Ordning, vi har her, bliver noget kunstig: først flytter man Byrderne fra Kommunerne til Staten, og derefter lægger Staten igen de samme Byrder paa Kommunerne. Det forekommer mig, at dette Spørgsmaal ikke er løst, og en rationel Løsning af dette Spørgsmaal vil i hvert Fald være den første Betingelse for, at dette Lovforslag kan gen-

nemføres. Som sagt, der er Hovedpunkter i det, man kan have Sympati for, og som vi er villige til at undergive en velvillig Behandling i Udvalget, men de finansielle Betragtninger, jeg har gjort her til sidst, vil blive afgørende.

Hassing Jørgensen: Hensigten med dette Lovforslag er aabenbart at gennemføre en rationel Ordning af Politivæsenet, og det kan sikkert derfor paaregne en betydelig Interesse hos Befolkningen. Ligesom inden for Retsvæsenet er der foregaaet en bemærkelsesværdig Udvikling inden for Politivæsenet, en Udvikling henimod større Fæsthed, bedre Uddannelse, bedre Samarbejde og en mere human Opfattelse af Politiets Opgaver. Denne Udvikling er blevet stærkere efter Oprettelsen af Statspolitiet, som i Aarenes Løb har udviklet sig til en meget betydende Institution, og som ogsaa nu og da har staaet over for overordentlig vigtige Opgaver.

Saaledes som det er ordnet nu, med et kommunalt Politi og et Statspoliti, kan det ikke nægtes, at der af og til er forekommet Tilfælde, hvor det kommunale Politi ikke har været i Stand til at løse sin Opgave fuldt tilfredsstillende. Det har været nødvendigt at tilkalde Assistance, dels i Form af Mandskab og dels i Form af særlig Indsigt og Uddannelse. Af den Grund har der udviklet sig en Tendens til yderligere og permanent Samvirken mellem Politistyrkerne over hele Landet, og det maa da være rimeligt at foretage en endelig Sammenlægning af det kommunale Politi og Statspolitiet.

Ogsaa økonomiske Grunde taler herfor; det er nemlig i de senere Aar blevet mere og mere magtpaaliggende at lette Kommunerne for nogle af de økonomiske Opgaver, som Staten paalægger dem, og her er der et naturligt Omraade for Staten at gribe ind. Politiets Opgaver er meget omfattende og talrige, men falder dog hovedsagelig i to Grupper: Ordenshaandhævelsen og Opklaring af Forbrydelserne, men inden for begge disse Grupper maa man ønske den størst mulige Ensartethed i Opgavernes Behandling.

Jeg vil haabe, at den Ordning, som her er foreslaaet, vil vise sig velegnet til at opretholde det hidtil herskende gode Forhold mellem Befolkning og Politi. Det skulde jo gerne være saaledes, at Politiet stadig har for Øje, at det skal være Befolkningens Tjener og ikke dens Herre. I saa Henseende lægger jeg ligesom det ærede Medlem Hr. Hasle ikke saa ringe Vægt paa,